Derde Jaer. N° 33. Zaturdag, 16 Augustus 1856.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de W^e J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz, moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 16 AUGUSTUS.

Gemeente-Sekretarissen.

De kommissie, welke by ministerieel besluit van den 10 mei is ingesteld, om een ontwerp van statuten te maken voor de pensioen-kas der sekretarissen, heeft haer werk aen den minister van binnenlandsche zaken gezonden.

Ziehier wat wy over die nuttige instelling in een fransch blad vinden :

De deelneming aen de centrale pensioen-kas is verpligtend voor alle landelyke en stedelyke gemeentens des koningryks.

De gewoone inkomsten der kas zyn bepaeld op 8 % van de som der traktementen, hetgeen op de navolgende manier zal verdeeld zyn :

1° Afhouding op de traktamenten der deelhebbers 2 1/2 p. c. ;
2° Jaerlyksche subsidie der gemeentens 2 1/2 p. c. ;
3° Jaerlyksche subsidie der provincie 1 p. c. ;
4° Jaerlyksche subsidie van den Staet 2 p. c.

Buiten die opbrengst, eigent zich de kas de eerste maend toe van iederen sekretaris die in fonctie treedt ; verder de eerste maend van iedere vermeerdering van traktementen.

Op de voorgaende diensten zullen de deelhebbers verpligt zyn 2 1/2 p. c. te storten, *zonder verder te kunnen teruggaen dan den 1^n january* 1837.

Die schikking geeft aen de kas en fictief bestaen van 20 jaren. De totale som der gelden, verschuldigd voor vroegere diensten, wordt afbetaeld in 10 jaren, en per tiende ieder jaer.

Aerdappelziekte.

In eene zitting van het belgische Landbouw-genootschap, te Brussel, heeft doktoor Hoen een middel bekend gemaekt, om de aerdappelen van ziekte te bevryden, *nadat zy ingeoogst zyn*. Dit middel is het voorwerp geweest van verschillige proefnemingen, in het midden der maetschappy, door eene byzondere commissie van vyf leden. Die proefnemingen hebben den voordeeligsten uitslag opgeleverd.

Op het oogenblik als de vernielende plaeg weêr verschynt, denken wy dat het nuttig is de landbouwers het middel aen te duiden om de ziekte te verydelen. Ziehier hoe men moet te werk gaen :

1° Men bestrooit eene oppervlakte van 100 vierkante meters (4 roeden) met 50 grammen chloruer of kalkzuer, en dat op het oogenblik als men de aerdappelen gaet uitdoen. Men gaet voort met chloruer op den grond te strooijen, naermate dat de uitdoening vordert.

2° Men moet de aerdappelen derwyze uitdoen, dat de wind de uitwaseming van het kalkzuer onmiddelyk over de knollen heendryft, opdat deze er als van doortrokken zouden worden.

3° Op het oogenblik als men de aerdappelen in eenen zak doet, schudt men in dezen ook twee grammen kalkzuer uit.

4° Als men de knollen te huis brengt, strooit men op den grond waer zy liggen moeten, 2 grammen chloruer per zak ; men legt op den kalk een weinig strooi of koolzaedrys open, en in 't midden zet men een bussel strooi regt, rondom welken men de aerdappelen ophoopt.

Om de proefneming te doen gelukken, dient men nauwkeurig volgens die opgaven te werk te gaen. In geen geval mag men meer chloruer gebruiken dan aengeduid is, en dewyl de kracht van dat poeijer in de open lucht vervliegt en het daerna de eigenschap niet meer heeft, de slechte uitmasemingen te vernietigen, moet men het in eene wel gesloten flesch bewaren, tot op den oogenblik als men het gebruiken gaet.

Verleden woensdag heeft in het Casino de plegtige prysuitdeeling aen de leerlingen van het kollegie en der middelbare school, plaets gehad. Reeds lang voor het aengeduid uer was de zael opgepropt van volk. De stedelyke overheden, het besturend bureel der twee gestichten en verscheidene geestelyken der stad en der omstreken waren tegenwoordig.

Volgens het gebruik is het feest geopend geworden door de musiek-societeit.

Na de uitvoering van eenige koorzangen zyn de leerlingen overgegaen tot de vertooning van een zeer fraei stukje : *Georget, de kleine Savoyard*, hetwelk met algemeene toejuichingen onthaeld is geworden.

Na eenige wel gepaste woorden van M. Jaminé, heeft de gewoone uitdeeling der pryzen plaets gehad.

Het feest van verleden woensdag is een nieuw bewys van den voortgang welken het tongersch gesticht in alle vakken van onderwys doet.

Dubbele moord.

Onder dezen tytel geeft de *Dover Chronicle* van 4 augustus de volgende inlichtingen over eene dubbele moord die te Dover is gepleegd :

» Verleden zondag wierd de stad Dover in verslagenheid gedompeld door de tyding, dat er eene schrikkelyke misdaed gepleegd was.

» Men vernam des morgens, dat de lyken van twee jonge meisjes, op verschillige plaetsen met messteken getroffen, op den weg van Dover naer Folkstone in eenen put gevonden waren : zy schenen korten tyd voor hare ontdekking vermoord te zyn.

» Na genomen inlichtingen verzekerde men, dat de beide ongelukkige slagtoffers gezusters, en van Dover waren, dat zy Baek heetten en werksters waren welke op Albion Place woonden ; haer vader is een werkman in de have, en hare moeder arbeid als wasscheresse.

» De oudste, welke een weinig meer dan 18 jaren telde is genaemd Carolina, en de jongste, welke Maria heette, was slechts 16 jaren oud.

» Men veronderstelt en er is niet aen te twyfelen, dat die schrikkelyke misdaed gepleegd is door eenen soldaet van het engelsch-zwitzersch legioen, Napolitaen van geboorte en in het regiment gekend onder den naem van Deden Redaniez ; want gedurende zyn verblyf te Dover, knoopte die persoon betrekkingen aen met de oudste der arme zusters ; het schynt dat hy, toen het legioen te Alderschot gekampeerd was, eene briefwisseling met haer onderhield ; eenige voorwerpen wierden tusschen hun gewisseld, onder ander een portret van Redaniez, hetwelk het ongelukkig meisje bezat.

Het is opmerkensweerdig, dat de beide zusters elk vier wonden dragen, en dat dezelve by beiden in de rigting van het hert zyn toegebragt.

Het schynt, dat de jonge Maria zonder weêrstand te bieden is omgekomen, doch op de plaets, waer het lyk der oudste zuster gevonden is, bemerkt men de spooren van eene hevige worsteling : hare vingeren zyn vredelyk verminkt, als hebbende het wapen willende afwenden, waervan de moordenaer zich bediend heeft.

Het signalement van den moordenaer is met den telegraef naer alle de statien gezonden.

Men bewcert, dat werklieden hem in de omstreken van Folkstone ontmoet hebben, zy zouden zich van hem hebben willen meester maken : doch, toen hy zich ontdekt zag, zou hy zichzelve drie messteken toegebragt hebben, en zou hy buiten kennis op den grond zyn gevallen. Men zou hem bebloed opgenomen, en by eenen geneesheer gedragen hebben ; deze zou zyne wonden hebben verbonden ; doch dezelve zyn zoo gevaerlyk dat de doktoor wanhoopt den moordenaer in het leven te behouden. »

P. S. Deze laetste inlichtingen zyn echt bevonden.

« Latere tydingen uit Canterburg doen kennen dat de moordenaer der twee jonge dochters, nog altyd in levensgevaer verkeert. Hy is een Duitschman, en spreekt zeer wel duitsch op zyn oostenryksch. Hy spreekt ook goed italiaensch. Ondervraegd zynde hoe hy die moorden heeft kunnen ple-

---

MICHIEL CARROLL.

(Vervolg en einde.)

De oude Carroll keerde met zynen kleinzoon in zynen stulp terug, die hem toescheen, voortaen een oord van jammer te zullen wezen. Het is onmogelyk om zyne bittere smarten en zyn folterend lyden te beschryven. Hy sloeg zyne verstomde en wanhopige blikken in de hut rond uit zynen bedrukten boezem, kwamen slechts bittere weeklagten voort, want hy bedacht, dat hy alleen oorzaek van het smertelyke noodlot van zynen zoon Michiel kon zyn geweest. Doch hoe groot was zyne wanhoop en verslagenheid, toen hy vernam, dat hy de voornaemste getuige moest wezen, in de zaek van zynen zoon ; wyl de intendant des Heeren Evans voor den magistraet de woorden had herhaeld, welke de oude Carroll in de hut tot zynen zoon had gesproken, ten dage, waerop het schaep was gestolen geworden. By het openen der assisen, werd de grysaerd opgeroepen om voor de regtbank te verschynen.

Nauwelyks was de zaek bekend geworden, of zy wekte de grootste belangstelling op, by het hof, op de bank der advokaten, van de jury, en onder de groote menigte van toehoorders. De zaek was zonneklaer bewezen, dat de zoon een schaep had gestolen om zynen ouden vader en zyn kind te voeden. Buiten de getuigenis van den vader was er geen voldoenend bewys aenwezig, om den beschuldigde, die zich onschuldig noemde, te doen veroordeelen. « Wat zal de grysaerd doen ? » was de vraeg, die aen alle zyden geopperd werd ; en het is overtollig te zeggen, dat men ook aen alle zyden zegde, dat de noodzakelykheid ongetwyfeld den vader zou noodzaken, om het misdryf te ontkennen, 't welk aen zynen zoon werd te laste gelegd.

Al de getuigen waren gehoord : in de eerste plaets de herder, die in den schaepstal het geraemte en eenige gedeelten van het schaep had gevonden : vervolgens de geregtsdienaers en eindelyk de intendant, die de woorden herhaelde, welke hy uit den mond van den vader had gehoord, eenige oogenblikken vóór de gevangenneming van zynen zoon. Na die verklaring was de intendant gaen zitten. De grootste stilte heerschte in de vergadering ; men wachtte met het grootste ongeduld op de komst van den grysaerd voor de regtbank. Eindelyk zeide de advokaet des konings tot den deurwaerder : » Roep Perry Carroll. » Deze, was in de kamer der getuigen en verscheen aenstonds. » Hier ben ik, myn heer, zeide hy. » De beschuldigde maekte eene plotselyke beweging en keerde zich om, ten einde zyn' vader te aenschouwen. Al de oogen waren aendachtig op Carroll gevestigd ; de advokaten stonden van hunne banken op, en al de toeschouwers verhieven zich op hunne teenen, om hem des te beter te kunnen aenschouwen ; aen alle kanten hoorde men een gemurmel van innige belangstelling en diep medelyden.

Hoewel verzwakt door langdurig lyden, en in zyne gezondheid zeer gekrenkt, naderde de grysaerd met eenen vasten tred en een kalm en rustig gelaet ; zyne blauwe oogen hadden nog iets van hunnen jeugdigen luister behouden, en ondanks zynen gevormden ouderdom, ging hy met eenen levendigen tred.

Toen hy in de tegenwoordigheid der regtbank was gekomen, riep hem den president op eenen toon vol van welwillendheid en belangstelling toe. « Zet u neder, brave man. »

— Ik dank u Milord, antwoordde de grysaerd ; doch alvorens te gaen zitten, zou ik u om de vergunning smeeken, om een oogenblik te knielen. Alstoen knielde hy godsdienstig neder en boog zyn hoofd op de borst ; vervolgens maekte hy het kruisteeken, hy vouwde de handen, sloeg de oogen ten hemel en zeide overluid : « Groote Regter, die in den Hemel zyt, u roep ik aen, opdat gy my den moed zoudt schenken, om in tegenwoordigheid van mynen aerdschen regter myn' pligt te doen, zoo als ik tot dusverre gedaen heb. Amen. » Hierop maekte hy op nieuw het teeken des kruis, stond op en ging zitten.

Alstoen begon het verhoor van den grysaerd : « Kent gy, vroeg hem de voorzitter, Michiel Carroll, de beschuldigde die op deze bank zit ? »

— Vóór dien noodlottigen nacht, milord, hervatte de getuige, meende ik hem goed te kennen ; ik vermogt elke gedachte zyner ziel te lezen, de geringste plooi in zyn hart was voor my niet verborgen. Vóór dien noodlottigen nacht kon geen menschelyk wezen aen Michiel Carroll den geringsten misslag verwyten ; niemand kon zeggen, dat hy ooit was te kort geschoten in de achting jegens zynen vader, nimmer bleef hy in het volbrengen zyner pligten ten achter. God, die my ziet, wil dat ik zegge, hoe de zaek zich in dien noodlottigen nacht heeft toegedragen.

Milords, myne heeren, en gy alle goede Christenen, die my hoort, ik zal misschien de oorzaek wezen van het ongeluk van mynen zoon, van mynen lieven en éénigen zoon. Maer gy moet wel weten, myne heeren, dat hy die daed pleegde, om zyn klein kind en zynen stokouden vader voor den hongersdood te behoeden ! Och ! ik moet bekennen, wy hadden in onze hut, zelfs geenen enkelen aerdappel ! De typhus heerschte in ons midden. De typhus had hem reeds zyne vrouw en een zyner kinderen weggeraept ; hy zelf was éene week te voren door den typhus aengetast geworden, en al zyne poogingen om werk te vinden waren vrucht-